

afans d'enlairament, precindint de profits personals d'ells i de sos amics en aras del bé comú?

Res o casi res.

I avui aquest estat de nostra estimada vila, aquest modo de ser, del que son culpables els quins fá anys son els amos del poble, els quins han deixat i fins procurat que s'ensopís i no tingués cap ideal, per a no perdre el feudo purament individual que sobre d'ell tenen; aquest modo de ser avui entristeix el cor dels quins desitjan el bé de Granollers, perque avui Granollers está abocat a la resolució de greus problemes, problemes que com el del trasllat de la vía de M. Z. A., poden decidir son progrés o estacionament segons en la forma com se resolguin, ja qu'es tant complexe i porta en sí tants altres problemes interessants per al poble, que's fá necessaria una actuació ferma, constant i ben orientada, essent convenient deixar petites rencunies de banderfa i baralles de capelleta en be de la població, treballant tots a la una per l'èxit de les gestions que en bé del poble s'hagin d'entaular.

Per aixó's necessita altruisme, bona fe i esperit de sacrifici, Deu vulga que aquets hi sigan i que en aquest assumpte com en altres, no'ns haguém de doler de la falta d'enlairats ideals que matan les iniciatives i'l verdader altruisme.

Personalisme e inconseqüència

De totes les municipalitats catalanes, ben poques han deixat d'associarse als acorts de la Assamblea de les Diputacions en favor de l'aprobació de la llei de Mancomunitats.

De tot el districte de Granollers sols el nostre Ajuntament, fallará en la llista de adherits a l'Assamblea.

Sempre seria molt sensible que quan la majoria de Municipis se declaren favorables a les Mancomunitats, el de Granollers fos una excepció. Pero aquesta excepció es mes inexplicable quan els directores del Ajuntament volen passar plassa de demócrates, lo qual els obligaria si fossin conseqüents amb ells mateixos a respectar el pensar de la majoria. Un bon demócrata se subjecta sempre a la llei dictada per el major número, i per lo tant els demócrates que per aquí passejen el seu pregonat i desmentit democratism, hourian d'inspirar en el general sentir el propi sentiment.

Se podrá objectar que la conciencia no ha de violentarse ni s'ha d'eclipsar devant de una opinió que no's comparteix.

Pero aquesta objecció tindria forsa, si la intransigencia d'un criteri o'l valor de manifestarlo contra tots i contra tot fos fill d'una convicció.

Pero quan no es fill d'un entusiasta i arrelat pensament, sino d'una conveniencia purament circumstancial i de política personalista, faltar a

una corrent d'opinió, sustraient el nostre municipi del concert de tots els de Catalunya, es francament una cosa que en l'ordre polític no té perdó de Deu.

Aquesta estudiada abstenció del nostre Ajuntament en l'actual plebiscit, es una nova proba de la manca absoluta de conviccions dels quefes del Cassino de la Plassa.

L'Ajuntament qu'avui demora un acort de adhesió al projecte, va adherirse al de Mancomunitats pública i oficialment. Fora dels antipopulars que varen ser elegits regidors en el mes de Novembre de 1911, tots els demes regidors del actual Municipi tant els que eran populars com els que eren anti populars, varen aprobar l'adhesió a la petició de Mancomunitats. Aixó corporativament.

Individualment, en Frangé i en Torras que durant aquest istiu corrian adelerats per a recullir firmes en favor del projecte tant repetit, fan avui molt poc favor a la seva, procurant que l'Ajuntament de Granollers, s'abstingui d'adherirse a un projecte que debían considerar beneficios, quan tant briosamente buscaban firmes en favor del mateix.

Al Sr. Alcalde

Amb tot el respecte i la consideració deguda ens dirigim al nostre Sr. Alcalde per a que procuri posar remei a un abús que cada día va prenent peu i que desdiu de nostra vila.

Ens referim, senyor Alcalde, als olorífics carros que a totes hores del día circulan per Granollers, treynt de les cases la *bassa*, la *mesquita* o digali com vulgui, que lo millor es nomenar les coses pel seu nom perque la gent ho entenguin.

¿No podría posar un remei a n'aquest abús? ¿No compren que les persones que's troban a totes hores amb semblants pestilencies diuen mil pestes de V., del Ajuntament, dels tals carros, dels carreters, de les cases i de tot?

¿Quin concepte vol que formin de la vila i de ses autoritats els forasters que tenen necessitat de circular per nostres carrers, al toparse a les 10, a les 11 i a les 12 del matí amb semblant porqueria?

Nosaltres n'havém vist a tots els carrers i a totes hores; el divendres d'aquesta setmana estaban fent tant deliciosa extracció en plena carretera, no molt lluny de casa de V., i en hora tant poc apropiat com les dues de la tarde, aixó es, en havent dinat; V. no ho sentia perque n'era lluny, debía ser a fora la vila, pero'ls molts que per necessitat havian de passar per allí, figuris el goig que'ns feia i els olors que sentirem.

Fa un quant temps que'ls veíns de nostra vila tindriam que portar una ampolleta de agua de colonia a la butxaca per anar empapant el mocador per a posarnos al nas.

Ja creiem que aixó V. no ho voldría, que V. deu tenir donades les ordres per a que aquestes feines se fassin a la nit o a la matinada, que V. no vol que's fassin en ple día, pero el cas es que s'hi fan i que fa temps que dura.

Li demaném, doncs, que procuri fer cumplir les ordenances municipals, que suposém deuen establir les hores en que's poden fer aitals extraccions, que es clar que s'han de fer una hora o altre, pero sempre en hores que molestin lo menos possible.

Lo que li demaném Sr. Alcalde, amb tot respecte, esperant veurer atesa nostra demanda, que de debó li agrairém i amb nosaltres tot Granollers.

NOTES

Suposém enterats a nostres lectors de la greu malaltia qu'está sufrint el Sr. Bisbe de nostra Dióccesis Dr. Laguarda.

Al entrar en caixa aquest número, les últimes impresions sobre'l curs de la malaltia del Iltre. senyor, son un xiquet optimistes.

Divendres, els metjes Drs. Carulla i Esquedo, varen manifestar qu'era la primera vegada desde la gravetat que's retiraban tranquilisats.

Ahir el part oficial del Dr. Carulla, acusaba el mateix estat en la salut del Sr. Bisbe.

Comensades a l'Iglesia del Pi, i a la Seu s'estant fent pregaries en casi totes les parroquies de la ciutat i moltes de fora, per a demanar a Deu la salut de nostre Iltre. Prelat.

* * *

Avui marxa a Madrid el diputat a corts per aquest districte Sr. Plaja per assumptes del mateix.

No sabém si n'hi haurá deixat cap a resoldrer un cert subjecte que en son rescent viatge a Madrid anunciá que hi anava per assumptes del districte, sens que ningú li hagués confiat encarsa representació. Es alló de *aun no llegamos y ya pringamos*.

Aquest Sr. está molt esposat a que li passi lo del convidat de can Margens, que havent anat aont no'l demanavan i no conexentlo ningú, tan van ferlo enretirar que quedá fora de la taula i de la casa.

Crónica de la Comarca

Mollet

Divendres a les 9 del matí fou enterrat el nostre Plantada, el senyor Vicens que li deiem quant eremois i anavam al seu col·legi.

Quasi tot Mollet ha sigut deixeble del senyor Plantada, doncs, fins are fará quatre anys—i aixó que'n contava 75 al morir—s'havia dedicat a la ensenyansa primaria, amb caracter de mestre particular.

Era d'aquells mestres que, n la ensenyansa, procuran sempre la educació i desarrollo del sentiment i amb el llenguatge franc, sencill i persuassiu que li era propi, arribaba al fons tendrivo del cor del noi, fent-li sentir elevades sensacions i dolsos batecs per la inclinació al bè.

Era el senyor Plantada fervorós creient i pundo-norós en alt grau

Havía cursat veterinaria a la que's dedicava desde la edat de vint anys.

Enamoradíssim de Catalunya i dels seus usos i